

ת"פ 64296/07/21 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

07 נובמבר 2022

ת"פ 64296-07-21

ת"פ 16081-03-21

לפני כבוד השופט בן ציון קבלר
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמת
פלונית

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נטע יוספי

הנאשמת בעצמה ואביה

ב"כ הנאשמת עו"ד שירן ברגמן

קצין המבחן מר עודד צביאלי

גזר דין

א. כללי

הנאשמת XXX (להלן: "**הנאשמת**"), ילידת 00.00.04, הודתה בתאריך 17.1.22 במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן, במעשיה כאמור, ביצעה הנאשמת עבירה של איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), וכן עבירה של תקיפת סתם, לפי סעיף 379 לחוק.

עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה, במועד הרלוונטי לכתב האישום הייתה הנאשמת חניכה במעון "XXX" מתוקף צו נזקקות. בתאריך 22.2.21, סמוך לשעה 20:07, במעון, עת ליוותה אחת המדריכות את הנאשמת למטבח במעון, נטלה הנאשמת כף מאחת המגירות והכתה בראשה של המדריכה, בהמשך הוציאה מערוך והכתה באמצעותו את המדריכה תוך שהיא דוחפת אותה ומנסה להפילה. המדריכה הוציאה את הנאשמת מהמטבח תוך שהנאשמת משכה בשיערה, בעטה בה וירקה עליה. בתגובה הצמידה המדריכה את הנאשמת לגדר ונטלה ממנה את הכף. באותן נסיבות

עמוד 1

עת הגיעה למטבח אחראית המשמרת וליוותה את הנאשמת לחדר "פסק זמן", איימה הנאשמת על המדריכים כמתואר בכתב האישום.

בהמשך, הודתה הנאשמת בתיק נוסף ובהסכמת ב"כ המאשימה, צורף כדלקמן:

ת"פ 16081-03-21 של בית משפט ראשון לציון. בתמצית, על פי עובדות האישום הראשון, ביום 20.10.20 סמוך לשעה 1:10, בהיותה חניכה בהוסטל "XXX" ועל רקע ויכוח עם אחת החניכות. איימה באמצעות סכין משוננת כי תפגע בחניכה. בעקבות כך נלקחה לחקירה בתחנת המשטרה. בהמשך אותו יום, בסמוך לשעה 17:48, כעסה הנאשמת על רצונה של מנהלת ההוסטל לשוחח עימה, נטלה את הסכין בשנית הניפה אותה ואיימה על בנות ההוסטל. בהמשך הפכה כסאות והשליכה חפצים על הארץ וניפצה שתי כוסות.

על פי עובדות האישום השני, ביום 16.11.20, סמוך לשעה 15:00 כעסה הנאשמת על רקע הודעתה של המדריכה לפיה לא תצא לפעילות, השליכה כסאות על הרצפה והכיסאות נשברו, זרקה פירות וירוקת ופיזרה קפה על הרצפה, תוך שהיא מאיימת על המדריכות שנכחו במקום כי תפגע בהן. בהמשך זרקה חפצים נוספים, ולבסוף הוזמנה נידת משטרה והיא נלקחה לחקירה.

בעבירה של היזק לרכוש במזיד (שתי עבירות) - לפי סעיף 452 עבירה של איומים (שתי עבירות) - לפי סעיף 192 לחוק.

ב. תסקירי שירות המבחן והשתלשלות ההליך בתמצית.

תסקיר שירות המבחן מיום 8.3.22 מפרט את נסיבותיה האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשמת בהרחבה. משפחתה של הנאשמת מונה זוג הורים גרושים ו-3 בנות, הנאשמת הינה הבת הצעירה. המשפחה טופלה שנים רבות במחלקת הרווחה על רקע מצוקות כלכליות קשות ותפקוד הורי לקוי. שלושת הבנות הוצאו למסגרת "כפר הילדים" על רקע קושי בהתמודדות ומתן מענים לצרכיהן ובהצבת גבולות. אביה של הנאשמת בעל רקע של ריצוי מאסר ממושך בגין עבירות רכוש וסמים.

הנאשמת שהתה בהוסטל XXX עד חודש פברואר האחרון שאז ביקשה בתוקף לחזור לבית אמה. מאז נמצאה ללא מסגרת, איננה מקשיבה להוריה, מתרועעת עם בני מיעוטים וצעירות מפוקפקות וניתקה קשר עם שירות המבחן.

לידתה והתפתחותה הראשוניים מתוארים כתקינים. בכתה ג' הוצאה לפנימיית כפר הילדים, התקשתה להסתגל למסגרת. באוקטובר 2013 חזרה לקהילה, שם נחשפה למצבי סיכון והזנחה. בהמשך נקלטה במסגרות שונות וניכר שיפור בהתנהגותה. בכיתה י' חלה רגרסיה במצבה שכלל קשיים התנהגותיים, התפרצויות זעם, התנהגות מינית בלתי מובחנת ובריחות רבות.

ביום 22.6.20 נקלטה במעון "XXX", שם נצפו קשיים רבים בקבלת סמכות וגבולות, וכן התנהגות תוקפנית. ניכר כי לנאשמת חסכים ראשוניים בדרכי התקשרות עם הוריה אשר השפיעו על יכולתה ליצור קשרים מיטיבים ומשמעותיים עם עולם הבוגרים. הנאשמת הופנתה להערכה פסיכיאטרית אך סירבה לכך.

באוקטובר 2020 נקלטה בהוסטל "בית קשת" ושהתה בו חודשיים, במהלכם התרחשו אירועים אלימים מצידה. בהמשך הוחזרה שוב לצופיה בדצמבר 2020, אז הצליחה לתפקד ברמה גבוהה יותר מחד, ומאידך היתה מעורבת באירועים

חריגים. בהמשך עברה הערכה פסיכיאטרית והומלץ על טיפול תרופתי. בהמשך הופנתה להוסטל "XXX", שם נקלטה ביום 23.8.21. עם סיום הצו בחודש מרץ 2022, חזרה לביתה. לאורך השהות בהוסטל היתה מעורבות במספר אירועים חריגים אשר כללו אי חזרה מחופשה בזמן, התנהגויות לא מותאמות, העמדת עצמה במצבי סיכון, בריחה מהמסגרת ואי קבלת סמכות הצוות.

הנאשמת הודתה בעבירות המיוחסות לה, ואולם לא הביעה חרטה, ואף צחקקה וניכר כי רואה אותם כדבר משעשע. נראה כי היא אינה מסוגלת לראות את הנפגעים ממעשיה ואת השלכות מעשיה עליהם. ולאחרונה אף נפתח נגדה תיק נוסף בגין זריקת אבנים על דיירי ההוסטל.

הנאשמת שיתפה פעולה עם שירות המבחן כל עוד הייתה בהוסטל, הפגישות עמה היו קצרות מאוד וניכר כי היא איננה מסוגלת לנהל שיחה העולה על עשרים דקות ולא ניתן להעמיק בשיחה. היא מתקשה לקחת אחריות ולהביע חרטה.

נוכח המתואר נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינה של הנאשמת והמליץ על ענישה מרתיעה צופה פני עתיד לצורך הרתעה.

בתסקיר מיום 23.10.22 עדכן שירות המבחן כי מאז עזבה הנאשמת את ההוסטל היא מתגוררת עם אימה וחסרת מסגרת ותעסוקה. הנאשמת מתרועעת עם חברה שולית ומסכנת את עצמה. היא הביע את רצונה לצאת למסגרת חוץ ביתית לצעירות, אך כאשר הדבר בא לידי ביטוי היא נסוגה והתנגדה לכך. הנאשמת אינה מגיעה לפגישות בשירות המבחן באופן סדיר ולא ניתן לקיים עימה תהליך טיפולי. למרות הצהרותיה של הנאשמת כי היא מעוניינת בשינוי, הלכה למעשה היא איננה עושה דבר ומשנה את דעה תדיר. נוכח המתואר לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית וחזר על המלצתו הקודמת.

ג. טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

ב"כ המאשימה ציינה כי לנאשמת אין עבר פלילי. ציינה לחומרה את הדברים. עתרה להשתת מאסר בפועל על דרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשמת טען כי כלל העבירות בוצעו במסגרות חוץ ביתיות ולדבר יש משמעות לאור הרקע ממנו מגיעה הנאשמת. ציין כי יש בדעת הנאשמת לבצע שירות לאומי.

של הנאשמת ציינה כי עשתה צעירה ו"עשתה שטויות", ציינה כי בדעתה לבצע "שירות לאומי".

ד. דין והכרעה

הנאשמת כיום כבת 18, נותנת את הדין בגין עבירות אינתיים תקיפה סתם וגרימת נזק לרכוש. המדובר בעבירות אינתיים חמורות אשר חלקן בוצעו תוך שימוש בסכין. אחת מהן בוצעה בו יום בו נלקחה הנאשמת לתחנת המשטרה לצורך

חקירה בגין העבירה הראשונה - יש בכך ללמד על העדר הרתעתה של הנאשמת: ביום בו היא נחקרת באזהרה על איומים תוך כדי שימוש בסכין, חוזרת היא ושובה ומבצעת עבירה זהה. חלק מהעבירות מבוצעות כלפי צוות טיפולי אשר אמור להתמודד עם הקשיים המוטמעים והרבים אשר יש לבני הנוער המגיעים למסגרות הללו ואינם אמורים לספוג מסכת של עבירות אלימות ואיומים כלפיהם עצמם וחלק כלפי בני נוער קטינים אחרים. המעשים מפורטים בכתבי האישום והובאו כאן במלואם.

קורות חייה של הנאשמת תוארו בהרחבה רבה בתסקיר שירות המבחן, והדברים הובאו בתמצית בלבד. עם זאת ניכר כי מדובר במי אשר מגיל צעיר מאוד חשופה הייתה לקשיים רבים, הוצאה מהבית, עברה בין מסגרות שונות, סבלה מהזנחה וקשיים אובייקטיביים רבים. כמובן כי אותו רקע מתואר הביא את הנאשמת אלי המקומות בהם בוצעו העבירות ויש לראות בכך נסיבות מקלות.

הנאשמת הודתה במיוחס לה. עם זאת ניכר כי בפני שירות המבחן לא נטלה הנאשמת אחריות למעשיה, הלכה למעשה נראה כי היא אינה מבינה את חומרת הדברים ואף סבורה כי הם משעשעים. למרבה הצער לא הצליחו גורמי הטיפול השונים ואף לא שירות המבחן לרתום את הנאשמת להליך טיפולי משמעותי וחבל.

כיום נמצאת הנאשמת, אשר בגרה, ללא כל מסגרת וללא כל אופק טיפולי. היא אינה משתפת פעולה עם שירות המבחן מאז שעזבה את ההוסטל בו שהתה ואין בפני היום כל תכנית או המלצה טיפולית בעניינה.

המאשימה ביקשה לנקוט בענישה מחמירה על דרך של מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

הסנגור ביקש להדגיש כי לא מדובר בעבירות "רחוב" אלא בכאלו שבוצעו במסגרת חינוכית בלבד.

היכן שקיים הליך שיקומי-טיפולי ניתן ללכת כברת דרך ארוכה כלפי העבריין אך היכן שלא תורם האחרון מזמנו מרצו ותודעתו, או אז אין מנוס מהענשתו. יש לזכור כי קטינות איננה מהווה מחסום בפני הרשעה.

תסקיר שירות המבחן הוא כלי מרכזי הנותן בפני בית המשפט תמונה משקפת על עברו ועל ההווה של קטין תוך המלצה לנקיטת דרכי טיפול או ענישה כלפי עתידו. להמלצתו משקל עיקרי. יש נכון אני לשקול גם מגמות הפוכות למומלץ בתסקיר אלא שכאן נדמה כי הנאשמת עצמה, מלבד להודייתה והרקע ממנו הגיעה, לא ציידה אותי בדבר עליו אוכל לסמוך ידי. התנהגותה אל מול שירות המבחן והעובדה כי לא ביצעה כל הליך טיפול מעוררים חשש לעתידה. נכון הייתי לסיים תיק זה באי-הרשעה לו מדובר היה באיומים והיזק לזדון- אלמלא היה שימוש כפול בסכין. לא התעלמתי מן העובדה כי מדובר בעבירות עוון ואציין כי המציאות המשפטית מכתובה כי אדם הנוטל סכין בכיסו, יוצא מביתו ואינו מאיים בה או אף אווז בה יואשם בעבירת פשע ואילו אחר הנוטל סכין ומבצע בה איומים (בביתו) יואשם בעבירת עוון. יש לראות את העובדות לאשורן - נטילת הסכין ליד, יש בה משום חומרה, יהא הסעיף אשר יהא.

בית משפט לנוער לעולם יקדם שיקום ודרכי טיפול ויעדיפם על פני ענישה אלא שבמקרה שלפנינו עשתה הנאשמת מעט מאד על מנת ולסייע לשיקומה. שוב ושוב דחתה את ידו המושטת של בית המשפט ושירות המבחן, בין לבין אף בגרה,

ואיננה מעוניינת בשום הליך שיקומי. - עם זאת הנסיבות המקלות, עצם המעמד המשפטי הראשון וכל המפורט לעיל, יהוו חלק מענישתה כפי שתפורט.

לצד זאת נדמה לי כי עמדת המאשימה מחמירה לאור הנסיבות האישיות שפורטו וכן איני משוכנע כי הנאשמת תוכל לבצע עבודות שירות ושליחתה למאסר מאחורי סורג ובריה אינה תוצאה רצויה ואין בכך כל תועלת. אכן יש לזכור כי העבירות כולן בוצעו עת שהתה במסגרות טיפוליות ולא "עבירות רחוב", מסגרות בהן רב הלחץ הנפשי והמצבים אליהן נקלעה הנאשמת היו מורכבים ולאורך שנים רבות.

אני מחליט להרשיע את הנאשמת עפ"י סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וגוזר את דינה כדלקמן:

1. אני גוזר על הנאשמת חודש מאסר אותו תרצה אם בתוך 24 חודשים מהיום תעבור שוב עבירת איומים (לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977, להלן "החוק") ו/או היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק, או עבירת תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

2. מכח סעיף 72 לחוק וכן, סעיף 26 (3), הנאשמת נתנה התחייבות בפניי להימנע מעבירת איומים ו/או היזק לרכוש במזיד או תקיפה למשך תקופה של **שנה** - לא תמנע, תשלם סך של 1,000 שקלים. הסברתי לנאשמת בשפה המובנת לה את משמעות ההתחייבות והנגזרות שיהיו בהפרתה.

לאור מצבה לא מצאתי לנכון להשית עליה קנס ו/או פיצוי.

אני מורה כי בכפוף לכך שלנאשמת אין כל חוב במערכת בתי המשפט, ולאחר קיזוז כל סכום לטובת תשלום קנס או פיצוי שנפסקו לעיל, יוחזר כל פיקדון או סכום כסף שנמצא על שמה של הנאשמת בתיק זה - לידיו של אביה של הנאשמת, ויקטור ישמעאלוב, לפי העניין.

הודעה לנאשמת ולאביה על זכותם לערער על גזר הדין בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

הסכין תושמד.

ניתנה והודעה היום י"ג חשוון תשפ"ג, 07/11/2022 במעמד הנוכחים.

בן ציון קבלר, שופט

הנאשמת:

אני מבינה את ההתחייבות ואני לא אעבור עבירות כמנוסח בהתחייבות.

החלטה

ההתחייבות נרשמה.

ניתנה והודעה היום י"ג חשוון תשפ"ג, 07/11/2022 במעמד הנוכחים.

בן ציון קבלר, שופט

קלדנית: שרה רובנס